

cis sagens kerne, og den fremstillede hr. Thulesen Dahl fuldstændig klart.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har et land, Qatar, som ikke har demokrati, og så er det dejligt for hr. Keld Albrechtsen, at man kan sige: Jamen det er et islamisk land, hvor der ikke er demokrati, men der er islamiske stater, hvor det er endnu værre.

Det er det, hr. Keld Albrechtsen stiller sig herop og siger, og hr. Keld Albrechtsen synes åbenbart ikke, at jeg i mit ordførerindlæg burde have gjort noget ud af de forhold, der eksisterer i Qatar.

Det er jo sådan, at det rent faktisk tidligere har været lovet, at man skulle have en fri forfatning, uden at det blev gennemført. Jeg er selvfølgelig glad for, at der også efter magtovertagelsen i 1995 er kræfter, der arbejder på, at man giver flere frihedsrettigheder til befolkningen og ikke mindst til kvinderne, som har været utrolig trængt i Qatar.

Jeg støtter meget kraftigt, at der er kræfter, der arbejder i den retning, men det må jo ikke være sådan, at man på grund af det og på grund af, at der er andre steder, hvor det er endnu værre, ikke også kan tænke på, at det er sådan et sted, man henlægger sådan en konference om frihandel til, det er sådan et sted, man i dagens verden bliver nødt til at henlægge sådan et møde til for at undgå nogle af de demonstranter, vi tidligere har talt om under debatten, og som vil forhindre afholdelsen af et verdenshandelsmøde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Mødet er jo altså ikke henlagt til Qatar for at undgå at komme i forbindelse med en demonstration; der er jo også kommende møder i f.eks. Vesteuropa og i Nordamerika.

Nu var Qatar jo for få årtier siden en britisk koloni. De har faktisk ikke haft så frygtelig lang tid til at komme ud af middelalderen og før den tid det osmanniske imperium. De gør faktisk fremskridt. Der bor også mange europæere i Qatar, det er et indvandringsvenligt samfund, som rummer mange forskellige kulturer, bl.a. den kristne og muslimske, i fred og fordragelighed, kan jeg oplyse, hr. Kristian Thulesen Dahl om, så det er i mange henseender et samfund, der har kvaliteter og værdier, som vores samfund også bør bygge på.

Hvis hr. Kristian Thulesen Dahl kan komme op og forsikre mig om, at vi er enige om det grundsyn på samfundet, så ville vi da have nået et kæmpe fremskridt i dag, men jeg vil nu se det, før jeg tror det, desværre, for hr. Kristian Thulesen Dahls vedkommende.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er måske ikke så forfærdelig meget mere at sige til det andet end det, jeg allerede har været inde på, nemlig at man af frygt for de demonstrationer, som finder sted, i stigende grad planlægger at holde møder af denne her karakter i den her type lande, fordi man der har indskrænkninger i befolkningernes rettighederne og derfor i højere grad kan styre afholdelsen af sådan nogle møder.

Da man tidligere havde kæmpe demonstrationer i Italien, var den italienske regering også lige præcis inde på, at mødet – jeg tror, det var om landbrugsdiskussioner – skulle finde sted i et afrikansk land. Det blev konkret foreslået fra Italiens side, fordi man ville undgå de her store demonstrationer, man ville undgå de lande, der har frihed, og som jo derfor naturligvis også åbner deres samfund for dem, der ønsker at demonstrere. I vores tradition er det jo en retting, man har efter grundloven, at man kan forsamle sig og ytre sig imod det, som andre står for, og så henlægger man altså møder af denne her karakter til lande, hvor der er indskrænkninger i den slags friheder, for at undgå de uroligheder.

Jeg vil bare sige, at der jo også er den situation i Qatar, at vilkårlige fængslinger kan finde sted. Der er altså en masse ting, der kunne trækkes frem, som ikke burde høre hr. Keld Albrechtsen og ikke burde gøre, at hr. Keld Albrechtsen skulle bruge størstedelen af sin tid heroppe til at prøve at forsvare styret i Qatar og den måde, det foregår på i Qatar.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er en meget spændende diskussion, vi har her, for hr. Thulesen Dahl har ret i, at der har været vilkårlige fængslinger; det er også blevet stærkt kritiseret. Det holder forhåbentlig op. Det kan vi være helt enige om. Det skal vi kræve – og også demonstrationsfrihed, naturligvis.

Men det, der er så fantastisk opløftende, når vi diskuterer Qatar, er, at det går den rigtige vej,